

Exit 21 příloha

Zpravodaj vydávaný obcí
Mirošovice 2023

Rozhovory s Mirošovičáky – Exit 21

Kreativně se meze nekladou

Paní Monika Myslivečková se nedávno přestěhovala do naší vesnice. Přestože je velmi mladou maminkou, má za sebou ve svém profesionálním životě již mnohé. Povídaly jsme si o možnostech dnešního designu, jeho účelnosti, ale i o umělé inteligenci a jejím vlivu na náš život.

„Na začátku jsem neuměla ani zapnout počítač...Je potřeba neustále se vzdělávat, učit nové věci ...“

Dobrý den paní Myslivečková, do Mirošovic jste se s rodinou přestěhovala nedávno. Čemu se dnes věnujete a jak jste se k tomuto tématu dostala?

Momentálně jsem na rodičovské s druhým synem. Ale zároveň pracuji (hlavně po večerech) a věnuji se grafickému designu. Jsem vděčná za to, že mám možnost se věnovat jak synům, tak pracovat.

Vystudovala jsem střední uměleckou školu Václava Hollara, kde jsem měla předměty jako je kresba, malba, modelování a mimo jiné i počítačová grafika – grafický design. Netušila jsem, že právě grafický design bude cesta, kterou se vydám. Na začátku jsem neuměla ani zapnout počítač :D.

Obrázek 1: Monika Myslivečková

Měli jsme však skvělého pana učitele – Otakara Duška, který měl velmi kreativní zadání a naučil nás nad grafikou přemýšlet.

Rozhodla jsem se pokračovat na vysoké škole Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem, v ateliéru Vizualní design pod vedením Pavla Beneše a Michaely Labudové. Veškeré nápady jsme v ateliéru nejdříve konzultovali (s vedením, tak i se studenty) a až po schválení nápadu jsme teprve začali pracovat na počítači. Mě osobně moc baví kombinovat ruční práce, a počítačovou grafiku. Ruční zásah tomu dodá další rozměr a hlavně originalitu, kterou jen tak někdo nemá možnost zkopírovat.

Vaše práce má větší přesah. Čemu se dále věnujete? Jaké další aktivity Vás zajímají ve spojení s designem?

Od malička se věnuji ručním pracím – kreslení, malování, keramika, tvoření šperků, malování na hedvábí, decoupage, enkaustika atd. Baví mě zkoumat nové techniky, experimentovat a propojovat různé přístupy v tvorbě. A právě díky této pestrosti jsem měla možnost vést dílny pro dospělé, kroužek *tvůřivých ručiček* pro děti v mateřské škole nebo letní tábor pro děti střední školy, zaměřený na Grafický design.

Práce s dětmi mě obohacuje a překvapuje (v dobrém slova smyslu). Děti jsou vynalézavé a tvoří tak, jak se jim líbí. Nejsou ovlivněny okolím a často si to své tvorby nenechají mluvit. Přijmou radu, ale udělají si to nakonec stejně po svém. Letní tábor pro děti se zaměřením na grafický design byl skvělý! Tvořili jsme nejdřív ručně a nakonec jsme se dostali i k počítači a práci v grafických programech. Překvapilo mě, jak rychle se dnešní generace učí pracovat s počítačem, konkrétně v grafických programech. Stačilo jim ukázat pár základů a už si tam každý překresloval své ručně kreslené logo do vektorů v Ilustrátoru (grafický program).

Když se vrátíme k Vaší profesi, jaký je postup práce? Dáváte v dnešní době přednost práci s počítačem a programy, nebo jdete cestou tradice – papír a tužka?

Záleží na typu zakázky. Podstatné je si o tématu zjistit co nejvíce – ideálně od klienta a pak si udělat rešerši. Pro mě je zásadní se s klientem seznámit, ideálně osobně, pokud to nejde tak přes online hovor – vidět se a slyšet se. Potřebuji znát jeho vkus, co se mu líbí a nelíbí, a hlavně zjistit co nejvíce informací o projektu/zakázce, cílové skupině, využití (online nebo tištěna) atd.

Občas zvolená cesta je ta pravá, ale stane se, že jsem si to v myšlenkách představovala jinak a že nejsem s výsledkem spokojená. Takže se zase vrátím k sepsaným nápadům a případně se zamyslím nad další cestou. Je to proces, který trvá, ale je dobré ho neuspěchat. Výsledkem si musím být jistá a až pak ho prezentuji klientovi.

Máte nějaké vzory ve oblasti designu? Odkud čerpáte inspiraci?

Sleduji tvorbu více designérů a grafických studií. Jedním ze zásadních grafických studií v Česku je Studio Najbrt, které každoročně vytváří identitu kultovního filmového festivalu v Karlových Varech. Knihu, kterou zbožňuji je kuchařka Bjukitchen, která je nejen plná skvělých receptů, ale je krásně zpracovaná právě zmíněným studiem. Mimo jiné tvoří grafiku síť restaurací Ambiente. Mým oblíbeným vizuálem je řeznictví Naše maso, kde mají nejen tu nejlepší sekanou v housce, ale krásné ilustrace a celkově krásný vizuál, který vás obklopuje v malém podniku v Dlouhé ulici v Praze. V Bratislavě je skvělé studio Milk, kde jsem měla tu čest být na stáži během studia. Stáží to však neskončilo, ale spolupráce začala a pokračuje dodnes. Spolupracuji s nimi na projektech pro Curaprox, zalamují medicínský magazín In Vitro pro Unilabs nebo připravuji katalog pro nakladatelství Slovart. Pokud zavítáte do Bratislavy, nezapomeňte navštívit Starou Tržnici, ve které najdete lokální prodejce nejen ovoce a zeleniny. Probíhají zde designové markety, blešáky nebo Streed Food, kdy ožije celá tržnice. A právě Milk stojí za vizuální identitou Staré Tržnice a pořádaných akcí. Ve studiu mají tým úžasných designérů, umělců, stratégů a vizuálních vypravěčů. A i díky tomu každoročně pořádají *By design* konferenci, kde mají přednášky jedni z nejznámějších designérů jako je například Stefan Sagmeister, Aron James Draplin, Marina Miller, Tereza Ruller, Lance Wyman, atd. Během studijní stáže v Paříži jsem si oprášila nejen své znalosti francouzského jazyka, ale především jsem měla štěstí na skvělé učitele. Jeden z nich byl skvělý designér a grafik Julian Legendre, který má vlastní studio Atelier Julian Legendre. Nejen, že mi předal mnoho grafických zkušeností, ale především mi dodal sebevědomí. Z Paříže jsem odjížděla přesvědčená, že budu mít vlastní grafické studio a že grafický

design je přesně to, čemu se chci v životě věnovat.

Mohla byste nás seznámit více se svými projekty? Máte nějaký, na který jste obzvláště pyšná, má pro Vás největší význam a proč?

Tak takových projektů bude víc...

Spolupracuji již celkem dlouho s Ondrou Škochem (bývalý basketarista z Chinaski). Má skvělé nápady na projekty, které mi dávají smysl. Například projekt *Pospolu u Stolu* pro Klasu – Ondra s Alicí (manželka Ondry) zajišťoval textovou a hudební část, a já spolu s ilustrátorkou Kačkou jsme tvořily

Obrázek 2: Edukační Rocková show

vizuální podobu projektu, písní, CD, kulis, pomůcek do škol (kufřík, mapa a samolepky, šanon a aktivitami, atd) a animace. Výsledkem byla hudební show, která mimo jiné probíhala pro děti i ve školních tělocvičnách. Písně mají skvělé, a hlavně vtipné texty: „Zelenina není jenom pro mimina.“, „Polévka ze zeleniny je fakt hustá!“, atd. Na to navázal projekt a zrodila se *EduRock Show* (edukační rocková show pro děti). Vznikl rockový a hravý vizuální styl, v čele s maskotem Edou – hvězdou celé show!

Dalším oblíbeným projektem, právě pro Ondru, jsou *Muzikanti do škol*. Jejich ambicí je zapálit žáky pro hudební tvorbu a vnést tak do hodin hudební výchovy nový rozměr. Profesionální muzikanti navštěvují druhý stupeň vybraných základních škol, aby předali zkušenosti v oblasti hudební produkce žákům i pedagogům, a hlavně aby je nadchli pro vlastní tvorbu. A tomuto projektu jsem měla možnost vytvořit logo a vizuální identitu. Cílem bylo vytvořit něco dostatečně „cool“, aby vizuál nadchl žáky a zároveň je pobídl ke kreativitě. Proto vznikla série smajlíků tvořených z hudebních not a znaků.

Projekt, který má velký význam je *FreeRun Helps*. Parta holek se rozhodla uspořádat charitativní závod. Výtěžek je věnován každý rok někomu / něčemu jinému, kde je to potřeba (útulek, postižená osoba atd.). Pro ně vznikla vizuální identita, merche a nápady na vznik medailí, které se uskutečnily ve spolupráci s chráněnou dílnou.

Obrázek 3 Free run helps - příprava medailí

Srdcovým dílem je kniha *Proč? Proč? Proč!*, kterou napsal můj děda – Zdeněk Laštůvka, a já měla možnost jeho zápiskům, psané na stroji, dát formu. Během okupace v roce 1968 sepisoval po večerech dění, fakta a své pocity. Při čtení jeho zápisků mě mrazilo a jsem vděčná za to, že jsem měla možnost být jedna z prvních, která po dlouhé době zápisky četla. Jelikož děda byl i skvělý fotograf a v té době se nebál nějaký ten snímek pořídít, dostala jsem od něj krabici s negativy. Ty se mi podařilo úspěšně zdigitalizovat a být tedy první osobou,

kteřá viděla fotky v pozitivěch. Kniha měla úspěch a byla jsem oslovena galerií v Karlových Varech, zda bych nechtěla uspořádat výstavu. Součástí výstavy byly fotografie a návštěvník se dozvěděl něco i o procesu tvorby knihy a grafického zpracování a vnikla i interaktivní část – možnost se vyjádřit v roce 2018 na vytapetované zed fotkou z roku 1968. Výstavu navštívilo nespočet dětí ze škol, jelikož součástí byly i přednášky místních historiků a dílny pro děti.

Jak sama říkáte, propojujete při Vaší práci jak papír s tužkou, tak práci na počítači, jak vidíte vývoj designu do budoucna? Obáváte se vlivu umělé inteligence? Či ji využíváte?

Grafického designu je kolem nás tolik, že tu určitě i nadále bude a věřím že po něm bude neustálá poptávka. Ať už všechny možné etikety potravin, kosmetiky, produktů nebo letáky, plakáty, katalogy, knihy, apod. A kdyby náhodou mizelo tištěné médium, je tu stále online prostředí, které je hodně vizuální. Tam je potřeba hlavně zaujmout, a to během krátké chvílky. Například příspěvky na instagramu skrolujeme tak rychle, že si ani nepřečteme obsah, pokud nás něčím příspěvek nezaujme. A to je práce designérů – zaujmout!

Umělá inteligence mě určitým způsobem děsí, ale zároveň mě láká. Ve své tvorbě ji (zatím) nevyužívám. Neměla jsem tu potřebu a zatím nemám. Ale možná nastane zlom, kdy se bez ní neobejdu. Například aplikace na generování log mi přijde povrchní. Sice vám vytvoří nespočet variant loga, podle klíčových slov, ale vznikne jen logo. Celému projektu pak chybí celistvost. Firma může mít vygenerované logo, ale pak navštívíte jejich web a zjistíte, že se tam nic nedozvíte, jelikož jsou zpracované takovým způsobem, že si ani nic přečíst nechcete. A taky mi tam chybí ta cesta. Když tvořím logo, potřebuji znát příběh a než dojdou do cíle (finální logo), vznikne nějaké pouto klienta a nově vzniklého loga – vizuálu. Proces vzniku loga je důležitý nejen pro mě, ale i pro klienta. O to víc si výsledku váží a souzní s ním. Ale hlavně vznikne ucelený vizuální „jazyk“, kterým se pak dá komunikovat jak v tištěné podobě (letáky, katalogy, vizitky, plakáty atd.), tak v online prostředí (sociální sítě, web, prezentace, mail atd.). Je potřeba ucelená vizuální identita, která komunikuje s cílovou skupinou. Na první pohled je poznat, kdo si najal profesionálního grafika/studio a kdo si vygeneroval jen logo.

Zcela na závěr, co byste doporučila zájemcům o tento obor? Je těžké se v něm prosadit? Dá se v něm plně a spokojeně užít?

Když jsem začala s grafickým designem ve škole a už jsem si připadala jako celkem zkušená grafička, měla jsem pocit, že už vím vše potřebné. Ale čím delší dobu to dělám, a to už se tomu věnuji profesionálně přes 12 let, mám pocit, že tím míň toho umím :D. Je potřeba neustále se vzdělávat, učit nové věci a přístupy a sledovat co tvoří ostatní grafici a studia.

V oboru grafického designu je potřeba mít hlavně zkušenosti a tím pádem portfolio s ukázkou práce. Pokud se rozhodne člověk pracovat na volné noze, je to nezbytné. Klient se rozhodne, zda s vámi spolupracovat právě na základě zkušeností a ukázky práce. Pokud člověk chce být zaměstnaný a pracovat v nějaké firmě jako grafik, tak tam hraje roli i studium, po jakou dobu se grafice věnujete profesionálně a opět zkušenosti.

Děkuji za rozhovor o zajímavém tématu a hodně zdaru do budoucna

Tereza Šelichová

Foto: archiv Monika Myslivečková